

Nr 327.

Av herr **Persson, Ivar, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag till skolor tillhörande barna- och ungdomsvården.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 269, angående vissa anslag till skolor, tillhörande barna- och ungdomsvården, framlägges bland annat förslag till löneroglering för undervisare i lantbruk och trädgårdsskötsel vid ungdomsvårdsskolornas yrkesskolor. Dessa befattningshavare, av Kungl. Maj:t benämnda jordbruksföreståndare (f. n. rättare) och trädgårdsmästare, upp- tagas båda i 12 lönegraden.

Kungl. Maj:ts förslag synes icke tillfredsställande lösa de ifrågavarande befattningshavarnas lönefrågor. I saken kan följande erinras.

Vid de avsedda yrkesskolorna meddelas yrkesutbildning i lantbruk och trädgårdsskötsel samt vissa verkstadsyrken (metallarbetare, möbelsnickare, skräddare, sadelmakare, tapetserare). Lärarna i lantbruk och trädgårds- skötsel stå för närvarande placerade i 10 lönegraden, medan verkstads- lärarna placerats i 12 lönegraden. Beträffande kompetensen krävs för lantbrukslärarens del tvåårig lantbruksskola eller motsvarande kunskaper samt god yrkespraktik. För trädgårdsläraren gäller, att han skall ha avlagt trädgårdsmästarexamen samt ha god yrkespraktik. Verkstadslärarna skola ha den kompetens som krävs av yrkeslärare vid central verkstadsskola. Särskilda av Kungl. Maj:t tillkallade lönesakkunniga ha föreslagit, att de båda förstnämnda lärarna skola under benämningarna jordbruksförestån- dare och trädgårdsmästare erhålla löneuppflyttning till 12 lönegraden, medan verkstadslärarna — i avbidan på löneroglering för de centrala verk- stadsskolornas lärare — provisoriskt inplaceras i 15 lönegraden. Förslaget har accepterats av Kungl. Maj:t.

Under remissbehandlingen har från olika håll påfordrats, att lärarna i lantbruk och trädgårdsskötsel skulle erhålla samma löneställning som verkstadslärarna. Särskilt har denna synpunkt med skärpa drivits från de berörda skolorna själva.

Det synes också föga tilltalande, att lärarna i lantbruk och trädgårds- skötsel skola — trots att deras yrkesutbildning väl kan mäta sig med verk- stadslärarnas — sättas i lönemässigt sämre ställning än de sistnämnda en- dast av det skälet, att den fria arbetsmarknadens löner differentierats till verkstadsyrkenas förmån. Rättsviseskäl med hänsyn till lärarnas egen ut- bildning och psykologiska skäl med hänsyn till lantbruks- och trädgårds-

yrkenas ställning vid de ifrågavarande skolorna motivera fullt ut, att de berörda lärarnas löneställning avväges på likartat sätt som verkstadslärarnas.

Skäl synas också föreligga att vid dessa yrkesskolor slopa särbenämningarna jordbruksföreståndare och trädgårdsmästare för att i stället låta de berörda lärarna i likhet med verkstadslärarna erhålla beteckningen yrkeslärare.

Med hänvisning till det anförda föreslås,

att riksdagen måtte besluta om likalydande tjänstebeteckningar och ensartad löneställning för lantbruks-, trädgårds- och verkstadslärare vid ungdomsvårdsskolornas yrkesskolor.

Stockholm den 28 maj 1947.

Ivar Persson.

B. A. Nilsson.

Ingrid Osvald.

Edgar Sjödahl.

Gottfrid Karlsson.

Bernhard Näsgård.
